

Spørgsmål ab)–ae):

ab) Oversigterne i bilag 1 og 2 bedes suppleret med en kolonne, der for de enkelte kommuner angiver reduktion af bloktilskud, fordelt efter det foreløbige beskatningsgrundlag for 1981, korrigeret for lands- og hovedstadsudligning efter beskatningsgrundlag (for amtskommunerne, korrigeret for skattegrundlagstilskud og beskatningsgrundlagsudligning i hovedstadsområdet).

Oversigterne i bilag 1 bedes endvidere suppleret med en kolonne, der angiver reduktionen i kolonne 3 set i forhold til det som ovenfor nævnt korrigerede beskatningsgrundlag for 1981.

ac) Hvad er begrundelsen for, at den ekstra udligning, som forslaget indebærer, gennemføres uden hensyntagen til allerede eksisterende udligningsordninger.

ad) I bemærkningerne til beslutningsforslaget er anført, at man i nogle kommuner »nærmer sig en situation med overudligning«. Hvorledes vil regeringen imødegå denne situation?

ae) Det ønskes oplyst, hvor meget den marginale udligning (set i forhold til ændring af beskatningsgrundlaget) vil blive forøget ved forslaget.

Svar:

1. Spørgsmål ab)–ae) berører alle sammenhængen mellem den foreslåede fordeling af bloktilskudsbeskæringerne og de eksisterende udligningsordninger, især skatteudligningsordninger.

Der gives derfor først en mere generel redegørelse herfor og derefter et svar på hvert enkelt spørgsmål.

2. Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, er der flere grunde til, at beskæringen foreslås fordelt efter beskatningsgrundlag.

Denne model indebærer, at de pålagte besparelser bliver størst i de kommuner, der har et godt beskatningsgrundlag, og som derfor erfaringsmæssigt ofte har et højt service-niveau.

Dernæst er forskellene mellem kommunerne, hvad angår de pålagte besparelser (opgjort som en procent af driftsudgifterne), mindre, når beskatningsgrundlaget anvendes som fordelingskriterium, end når udgiftsbehovstallet anvendes. Dette skyldes, at der –

bl. a. som følge af forskelle i kommunernes service og effektivitet – kan være endog ganske betydelige forskelle mellem en kommunes målte udgiftsbehov og dens udgifter.

Derimod er forslaget *ikke* begrundet i noget ønske om at ændre den eksisterende byrdefordeling mellem kommunerne, altså den gældende udligning. Tværtimod sigter forslaget mod at bibeholde den eksisterende grad af udligning uanset beskæringen af tilskuddet.

3. Formålet med kommunale udligningsordninger er at reducere de forskelle i kommunernes beskatningsniveau, der skyldes forskelle i disses *udgiftsbehov* og/eller *skatteevne* (*beskatningsgrundlag*).

En sådan udligning kan ske både ved tilskud fra staten og ved mellemkommunal udligning.

Her i landet eksisterer der for tiden følgende generelle ordninger, som helt eller delvis tilsigter en udligning af forskelle mellem kommunerne:

1) Et bloktilskud til kommuner og amtskommuner, der fordeles efter udgiftsbehov. Tilskuddet har to formål, dels at overføre penge mellem staten, kommunerne og amtskommunerne, dels at udligne forskelle i udgiftsbehov. Tilskuddet ydes til alle kommuner, men dets værdi – målt i forhold til beskatningsgrundlaget – er større i en kommune med et stort udgiftsbehov (f.eks. mange børn, mange ældre eller mange dårlige boliger) og/eller et lille beskatningsgrundlag end i en kommune med et lille udgiftsbehov og/eller et stort beskatningsgrundlag

2) en *udligningsordning* vedrørende forskelle i kommuners og amtskommuners beskatningsgrundlag. Begge ordninger indebærer, at alene (amts)kommuner med et beskatningsgrundlag *under gennemsnittet* modtager tilskud; den kommunale ordning indebærer derudover, at kommuner med et beskatningsgrundlag over gennemsnittet yder tilsvarende.

3) En udligningsordning vedrørende udgiftsbehov i hovedstadsområdet – for både kommuner og amtskommuner.

4) En udligningsordning vedrørende beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet – også for såvel kommuner som amtskommuner.

I alle hovedstadskommunale ordninger modtager kommuner med et stort udgiftsbehov og/eller et lavt beskatningsgrundlag til-